Все, що снігопад насипав за ніч,
На шляху прим'яв знов рух коліс,
Величаво в сніжному мовчанні
Височіє край дороги ліс.

Шевролета зупиню свого я,
Вийду на обочину на мить
Глянути, як сніг злітає з хвої,
Слухать, як зимовий ліс мовчить.

Нерухомим він застиг малюнком,
А мені здалося, що ось-ось
Вийде з нього Дід-Мороз із клунком,
Чи то пак — тут кажуть — Санта Клос.

Дід чи Санта — ну яка ж різниця?
Чи ж у назві празникова суть?
Дітлахам, либонь, ночами сниться
Час, коли на свято принесуть

Подарунки щедрі й багатющі
Й наперед замовлені усі
З полюса північного чи з пущі
Загадково-дивні дідусі…

Я і вас, угодниче чи діду,
Підвезу охоче будь-куди,
Бо тепер куди не йду, не їду —
Хмари скрізь турботи чи біди.

А в казковім вашим товаристві
Може б, і від серця відлягло,
І дитинства спогади барвисті
Огорнули б старість у тепло.